

[Axel Dam.]

ind under Dagens Gerning at omtale alt, hvad vi vilde gøre, hvis vi havde den politiske Magt her i Landet, men at det foreløbig kun kan have Interesse for de andre Partier at erfare, hvorledes vor Stilling er til de Spørgsmaal, der fra anden Side maatte blive rejst, og som der er Mulighed for at gennemføre eller dog at føre et Skridt nærmere til deres Løsning, f. Eks. Valgloven. Alene kan vi jo intet gennemføre; men det kan heller ikke noget enkelt af de andre Partier foreløbig, ikke engang det største af dem, Socialdemokratiet, hvis man betragter Det radikale Venstre som et selvstændigt Parti og ikke blot som et lydigt Vedhæng til Socialdemokratiet.

Det Finanslovsforslag, der er forelagt i Aar paa henvend 400 Mill. Kr. — 385 Mill. Kr. —, er det største, jeg hidtil har set i min Rigsdagstid, og viser, at der foreløbig ingen Lindring er at vente i Folkets økonomiske Byrder, thi hvis dette skal være Typen paa en normal Finanslov i Fremtiden, gaar vi hurtigt den økonomiske Undergang i Møde. Skal den ødelæggende Skatteplage, der gør Erhvervene urentable, som det hedder, bringes til Ophør, saa maa Statsopgaverne indskrænkes og Selvforsyningen, ja jeg kunde fristes til at sige Selvbarberingen, ophøre; for Samfundet er virkelig kommet til at ligne den Barberstue i Chikago, der pralede af at være saa stor og holde saa mange Svende, at de kunde leve af at barbere hverandre indbyrdes. Det er det, vi har forsøgt ud fra den gale Tro, at man kan begrænse Importen uden at hemme Eksporten. Import og Eksport er som Indaanding og Udaanding: de regulerer gensidig hinanden; man kan ikke udaande mere, end man kan indaande. Hvis man kunde det, saa vilde man kun tabe ved det, selv om man ved en bagvendt Bogføring noterede et saadant Tab som en gunstig Handelsbalance.

De Krav, Retsforbundet rejser over for det danske Folk ude i Landet, som skal vælge Lovgivere til denne Rigsdag, er derfor det radikale Krav om Retsstatens Indførelse, det vil sige Statsmagtens Begrænsning til at være et Retsværn om Borgernes økonomiske og personlige Frihed, Indførelse af fuld Frihandel, fuld Skattefrihed og fuld Grundskyld samt virkelig politisk Frihed,

det vil sige virkeligt Folkestyre inden for Statsopgavernes snævre Rammer gennem en personlig Valgret i Stedet for den nuværende stavnsbundne og partibundne Stemmeret.

Men til de Lovgivere, der nu er valgt og sidder i denne Sal, er vore Krav til Dagens Gerning meget beskedne. Vi kræver kun, at de skal opfylde de rigtige Krav, der findes paa deres egne Programmer, saaledes som jeg har paavist det, om Frihandel, om Grundskyld til Afløsning af Skatter og om virkeligt Folkestyre til Afløsning af Partistyre.

Aksel Larsen: Kvaliteten af de Ordførertaler, vi hidtil har hørt under denne Finanslovdebat, staar i omvendt Forhold til den Interesse, der vises gennem det store Antal Tilhørere. De hidtidige Ordførere har nemlig ingenting sagt, og enten det skyldes, at de ikke har noget at sige, eller det skyldes, at de ikke ønsker at sige noget for ikke at give sig taktiske Blottelser i Anledning af det vigtige politiske Efteraar, der forestaar, tør det nok antydes, at det ikke er en smigrende Anbefaling for Parlamentarismen, naar man fra de saakaldte store Partier tillader sig at holde saa elendige Ordførertaler som dem, man har holdt. Naturligvis, det maa Partierne selv om at klare med deres egen mere eller mindre honnøtte Ambition, vi andre kan ikke andet end konstatere det.

Det, der i øvrigt skulde danne en vis Indledning til Debatten, var naturligvis Statsministerens Tale ved Rigsdagens Aabning; i øvrigt burde der af Debatten her kunne læses, efter hvilke Linier Partierne ønsker Lovgivningen ført i det kommende Aar. Begge Dele er omtrent lige magre. I Statsministerens Trontale eller Aabningstale, hvad det nu er den hedder, finder man en Række forsigtige Udtalelser om de Ting, der er slaaet stærkest paa Tromme for i den socialdemokratiske Presse. Det er vel ogsaa nærmest Agitationsfraser, noget man ikke har tænkt paa at virkeliggøre. Man skælnar ikke i Talen de storpolitiske og de skelsættende Linier, der var i Socialdemokratiets Manifest af 23. Maj.

Statsministeren bliver rost af Socialdemokratiets Ordfører for sit Samfundssind, der skal være saa gavnligt og naturligt